

Colau o el canvi rectificat

«La senyora Colau i la pretesa marea revolucionària a la Robespierre no marejaran massa l'Ajuntament. Bé, sí que el marejaran amb les anades i vingudes i les rectificacions. Però es trobaran (o ja s'hi troben) que governar vol dir mullar-se el cul i que és incòmode»

Rectificar és de savis, diu el proverbi. De cap manera! Millor demanar perdó que demanar permís. Sí home! Doncs amb aquestes frases fetes ja tenim l'estratègia política i sortida tàctica tipus de l'alcalde de Barcelona, senyora Ada Colau. Exemples: Colau rectifica i ordena reforçar la Guàrdia Urbana contra el *top manta*. Colau rectifica i ja parla de millorar la proposta sobre la candidatura Barcelona-Pirineus 2026. I l'hemeroteca maleïda segueix: Colau rectifica i permet que hi hagi Mobile World Congress fins 2023. Colau rectifica i accepta revisar 28 llicències d'hotel congelades.

Sí, se puede! I tant que es pot. Vostè vagi fent, que ja ho canviarem quan toqui. Si toca o si ho diu la premsa, o el gremi de torn. Coherència i olé! Doncs sí que es pot rectificar. És clar que sí, només faltaria. Però és que no hem fet els cent dies de gràcia i ja l'hem vessada prou cops. El canvi famós. Barcelona amplia en 2,8 milions d'euros la dotació per a beques menjador. Això està molt bé. Però a la capital catalana no hi havia ningú que demanés beca i que no se li donés. Ara diu el nou equip de govern que això no és així, que hi ha 5.000 famílies més que ho necessiten. Endavant. Però això d'interpretar les dades em sembla curiós per part de l'administració.

Perquè ara no es pot criticar. No. L'alcalde Colau ho ha pregonat: ?Demano a l'oposició que no faci política amb temes sensibles?. Que no faci política! Però que s'ha pensat l'oposició? Imagino que aquesta demanda d'Ada Colau està feta des de la candidesa. Si no té molt mala fe. Si no ho fa des de la innocència més naïf aquesta senyora pensa que està per sobre del bé i del mal. La cosa pública té això, que et critiquen. I així ha de ser. I més a un alcalde, que és el primer bastió de la república, de la gestió de cara al ciutadà. Suposo que no hem entrat encara en la fase Evita. Segur que rectifica d'això també.

Recordeu la sèrie Sí, ministre? La BBC, sempre tan subtil. Recordeu aquell personatge? Sir Humphrey Appleby. Era ben bé la plasmació del poder del funcionari, d'aquell que sap que sempre hi serà i que el polític de torn passa. I ell roman. Doncs això mateix passa a l'Ajuntament de Barcelona. I passava entre 1979 i 2011 amb alcaldes socialistes i en els darrers anys amb l'alcalde Trias de CiU.

Existeix un magma, una estructura autàrquica que és la que fa que el cap i casal es mogui. I així ha de ser, no hem de dependre dels polítics, cal una funció pública eficient, vàlida i independent. És clar, però i quan mana més que els escollits democràticament? Ai las! Doncs la senyora Colau i la pretesa marea revolucionària a la Robespierre no marejaran massa l'Ajuntament. Bé, sí que el marejaran amb les anades i vingudes i les rectificacions. Però es trobaran (o ja s'hi troben) que governar vol dir mullar-se el cul i que és incòmode i aquí farem la prova del nou. De moment, anar rectificat per si queda alguna cosa.